

SARBATOAREA RUSALIILOR

VOCEA VÂLCII

<?xml:namespace prefix = o ns = "urn:schemas-microsoft-com:office:office" />

Zilele acestea, creștinii ortodocși prăznuiesc Pogorârea Sfântului Duh sau Cincizecimea. Iar în popor, sărbătoarea se numește Rusalii. În fiecare an, la cincizeci de zile de la Înviere, biserica sărbătorește de fapt ziua ei, a formării sale prin coborârea asupra apostolilor și ucenicilor a Duhului Sfânt, care le-a dat curaj pentru a vesti tuturor despre răstignirea, învierea și învățătura lui Hristos. Rusalii, latina Rosalia = *sărbătoarea trandafirilor, constând în depunerea de trandafiri - rosae - pe morminte; rusaliele - femei fabuloase din categoria lelelor, în mitologia românească, fiicele lui Rusalim împărat; potrivit credinței populare, Rusaliele le iau oamenilor mințile. Acestea sunt personaje feminine (cvasi) malefice a căror existență se petrece mai ales în văzduh, vara și în pădure. Una din calitățile lor principale este dansul deosebit de frumos. Dansează în aer sau pe pământ, noaptea, așezate în cerc, dar, dacă sunt zărite de un muritor sau dacă, din greșeala cineva calcă pe locul pe care au dansat (acolo iarba este arsă), acesta se îmbolnăvește foarte grav de o boală numită, în limbaj popular, „luat de Rusalii”. Sărbătoarea este legată de abundența vegetală a verii.*

Dacă Dumnezeu S-a revelat oamenilor în Sfânta Treime, mai târziu creștinismul și-a structurat întreaga viață spirituală pe trei sărbători principale: Nașterea Domnului (Crăciunul), Învierea Domnului (Paștele) și Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliele). Toate trei sunt de fapt o singură Sărbătoare, luminări progresive ale unui singur Adevăr. Denumirea de „Rusalii” vine de la „Rosalia” sărbătoarea florilor (de unde cuvântul „roză”) pentru români. Sărbătoare a reînvierii naturii, sensul vechi a fost schimbat prin suprapunerea sărbătorii creștine. Evreii aveau o celebrare asemănătoare celei române, „Cincizecimea”, un eveniment religios sărbătorit la cincizeci de zile de la Paștele Evreiesc.

Dintre toate sărbătorile, Rusaliele influențează cel mai mult personalitatea omului și libertatea sa, capacitatea sa de a trăi credința. Rusaliele sunt sărbătoarea marilor începuturi, prin excelență sărbătoarea nașterii unei noi lumi, atât din punct de vedere istoric, cât și pentru fiecare persoană umană în parte. Odată cu Pogorârea Sfântului Duh, se nasc Biserica și creștinismul. Dintre toate sărbătorile, despre Rusalii este cel mai greu să vorbești, pentru că

sensul sărbătorii este permanent actual și îl vedem în fiecare moment al vieții noastre.

Moment inedit

„În ziua Cincizecimii erau toți împreună în același loc. Deodată venit din cer ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde stăteau ei. Niște limbi ca de foc s-au împărțit printre ei și s-au așezat pe fiecare dintre ei. Și toți au fost umpluți de Duh Sfânt și au început săvorbească în alte limbi, După cum le dădea Duhul săvorbească.” (Faptele Apostolilor, cap. 2, 1-5). Dacă Dumnezeu - Tatăl s-a revelat în Vechiul Testament, Dumnezeu - Fiul și-a îndeplinit misiunea „După Scripturi”, În Noul Testament, Dumnezeu - Sfântul Duh ni S-a arătat, pe măsura minții noastre, de Rusalii. Hristos a promis revărsarea Sfântului Duh în multe din cuvintele sale. Venirea Sfântului Duh este acțiunea Treimii pe plan concret, omenesc, pământesc. Duhul este Cel care-L mărturisește pe Tatăl, și tot Duhul îl mărturisește pe Fiul, adică El îl manifestă pe Dumnezeu în lume.

Icoana

Imaginea simbolică a sărbătorii ne înfățișează adunarea apostolilor, semn al Bisericii și al creștinismului. Apostolii, în număr de 12 (cu Matia, noul Apostol în locul lui Iuda) stând pe două rânduri, uneori așezați în semicerc. Fiecare dintre ei are deasupra creștetului o flacă ră, „limbă de foc” După cum spune textul. Focul pornește dintr-o singură sursă, aflată deasupra compoziției, simbol al Duhului Sfânt, Cel fără de formă materială. În partea inferioară a icoanei vedem imaginea unui rege pe un fond dominant negru, cu o boltă semicirculară deasupra, element de delimitare între două planuri. Imaginea aceasta este un simbol al vechii lumi, cu vechile ei principii, lume moartă pentru noua lume a Duhului. Observăm că Apostolii sunt surprinși în atitudini diferite, imagine a „unității în diversitate”, operă prin excelență a Persoanei Duhului: venit să desăvârșească, Duhul S-a revărsat și a adus la maturitate spirituală personalitatea fiecăruia. Însă această libertate particulară întărește coeziunea grupului.

” pr. Eduard TOADER